

אור בעולם אפל

(קורינתים ב'. ד':6)

1. בַּיָּמִים אֲפֵלִים, קוֹדְרִים,
אור בוהק מתגלה.
כְּבָקְרוּ שֶׁל עוֹד יוֹם חֲדָשׁ,
מֵאִיר הוּא וְעוֹלָה!

(פזמון)

זֶהר בְּשׁוֹרְתָנוּ
אֶת לוֹט הַחֶשֶׁךְ מִסִּיר,
בְּאוֹר אֵינָו, בְּהִיר —
נִגְה תִקְוֹתָנוּ
בָּא, מִתְגַּבֵּר וְנִשְׁלָם —
הַלִּילָה תִס.

2. נְעוֹרֵר אֶת הַיְשָׁנִים;
הוּ הַזְּמַן כָּבֵר אוֹזֵל.
בְּתִקְוָה נְחִזֵּק רוּחָם;
עֲבוֹרָם נִתְפַּלֵּל.

(פזמון)